

علم دینی از منظر آیت الله جوادی آملی

نویسنده:

احمد واعظی

منتشر شده در:

فصلنامه روش شناسی علوم انسانی؛ شماره ۵۴

چکیده:

دیدگاه استقلال دو حوزه علم و دین از یکدیگر بر آن است تا از یک سو به تعارض این دو حوزه معرفتی پایان دهد و از دیگر سو، بر نقش علم در اداره عرصه‌های غیر اختصاصی دین تاکید ورزد. استاد جوادی آملی جدا انگاری علم و دین را محصول تصویری ناصواب از علم و دین، و تبیین نسبت واقعی علم و دین را در گرو تعیین جایگاه عقل در درون هندسه معرفت دینی می‌داند. در این دیدگاه عقل، همگام با قرآن و سنت، تامین کننده معرفت دینی است و از این رو، معرفت عقلانی و دانش علمی از قلمرو معرفت دینی بیرون نبوده و هرگز در مقابل دین قرار نمی‌گیرد. در این دیدگاه عقل، در برابر نقل، قرار می‌گیرد، نه در برابر دین. از این رو، از این منظر، علم یکسره دینی شده و چیزی به نام علم غیر دینی وجود نخواهد داشت. این مقاله بر آن است تا ضمن برشمردن ارکان، مبادی و پیش فرض‌های این نظریه، به کارکرد آن در تصویر علم دینی و اسلامی کردن علوم بپردازد.

کلید واژه‌ها: